

Báb

Báb

**Informační brožura
s úryvky z Bábových písem
připravená v roce 2019 u příležitosti
dvoustého výročí narození Bába**

Národní duchovní rada Bahá'í České republiky

HISTORICKÝ ÚVOD

Bábí hnutí

Rané období 19. století bylo v mnoha zemích dobou očekávání příchodu Mesiáše. V Evropě i Americe skupiny jako např. templáři a millerité věřily, že v křesťanských písmech našly důkaz, že se blíží návrat Ježíše Krista. Podobný neklid panoval i na Středním východě v souvislosti s přesvědčením, že se blíží naplnění některých proroctví Koránu.

V roce 1844 mladý obchodník z města Šírázu v Íránu, který přijal titul Báb (což česky znamená „brána“), vyhlásil, že přináší nové zjevení od Boha. Vyzýval lidi, aby sami hledali pravdu a připravovali se na příchod „Toho, Koho Bůh projeví“ – dalšího Božího Posla, většího než On Sám, Který měl přijít brzy a přinést věk míru a blahobytu, jenž je už tak dlouho přislíben v islámu, judaismu, křesťanství a v ostatních světových náboženstvích.

Báb napsal mnoho modliteb, komentářů, hlubokých úvah a dalších spisů. Vyzdvihoval vysoká morální měřítka, zastával se chudých, vyzýval k pokroku žen, zasazoval se za všeobecné vzdělání a studium věd – radikální myšlenky v tehdejší společnosti pod nadvládou náboženské ortodoxie.

Báb rychle získával mnoho následovníků a nové náboženské hnutí se svými novými myšlenkami šířilo jako prudký požár po celém Íránu. Tento velký růst však vyvolal silné obavy zejména mezi náboženskými vůdci, kteří v Bábí hnutí spatřovali ohrožení své moci a prestiže. Bábovi stoupenci byli pronásledováni a Sám Báb byl opakovaně vězněn. Nicméně Jeho následovníků stále přibývalo.

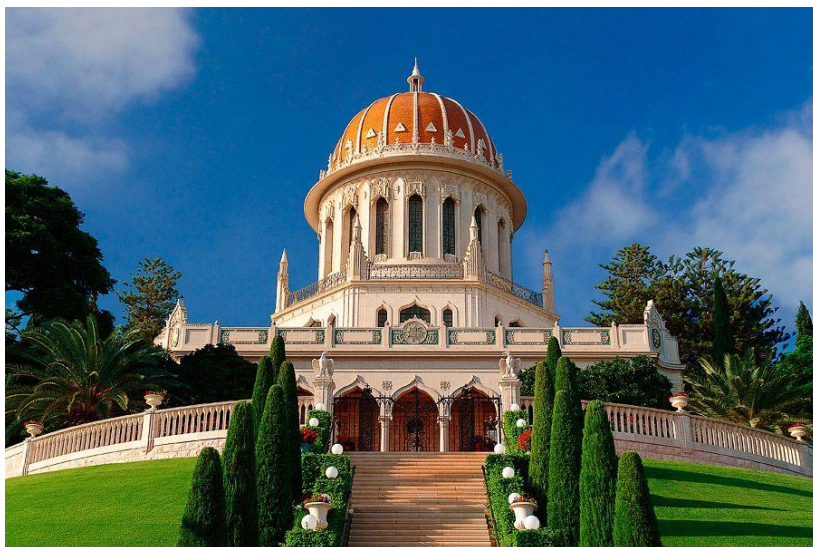
Úřady nakonec přistoupily k radikálnímu řešení a v naději na vymýcení nové Víry nechaly 9. července 1850 Bába na dvoře vojenských kasáren v Tabrízu veřejně popravit.

Tabriz, Írán, vojenské kasárny

Žádná pozemská síla však nemohla uhasit světlo, které Báb ve Svě zemi zapálil. Jeho následovníci i po smrti svého milovaného vytrvali a nadále šířili Jeho poselství. Ostatky Bábova těla tajně ukrývali po 60 let, dokud nebyly uloženy k odpočinku na důstojném místě.

Svatyně Bába v Haifě, Izraeli

O BÁBOVI

Historické záznamy se shodují na tom, že Báb byl výjimečným dítětem. Narodil se 20. října 1819 a byl obdařený neobvyklou moudrostí a ušlechtilostí. Jeho otec zesnul, když byl Báb malým dítětem. Vychovával Ho Jeho strýc, který Ho poslal do školy. Učitel však rychle rozpoznal výjimečnost svého žáka a přivedl Jej zpět domů s tím, že nemá, co by Ho učil. Báb všechny překvapoval Svými znalostmi, argumenty a vysvětleními složitých náboženských otázek. Když dospěl, začal pracovat v rodinném obchodě Svého strýce. Jeho poctivost a zbožnost si brzy získaly úctu ostatních obchodníků, se kterými přišel do kontaktu. Byl také známý Svou laskavostí a štědrostí vůči chudým.

Ve věku necelých dvaceti pěti let dne 23. května 1844 v Šírázu uskutečnil prohlášení Svému prvnímu učedníkovi, Mullá Husaynovi, že je Přislíbeným Poslem Božím, na Jehož příchod lidé po staletí čekají. Bylo to den předtím, než byl na opačné straně světa odeslán první telegram. Z Baltimoru do Washingtonu přenášely dráty poselství „Co Bůh učinil“.

Poté, co se k Bábovi připojilo prvních osmnáct učedníků, které nazval Písmena Živoucího, se Báb vydal na pouť do Mekky a Mediny, kde Své Poselství vyhlásil veřejně v mešitách. Báb povstal s takovou silou, že otrásl základy náboženství, morálky, zvyků a obyčejů Persie a ustanovil nová pravidla, nové zákony a nové náboženství. Písmena Živoucího neohroženě šířila nové učení a počet následovníků Bába rychle rostl.

I když se Ho vlada, téměř všichni členové duchovenstva a představitelé veřejnosti snažili zničit a pokořit, nepodařilo se jim to. Mnoho lidí s radostí obětovalo své životy za Jeho Víru a pospíchali na planinu mučednictví.

Oznámil Svým stoupencům radostné zprávy o zjevení Slunce Bahá a připravil je, aby v Něj uvěřili. Proto Bahá'í věřící pohlížejí

na vznik Bábí víry jako na začátek Bahá'í víry; účel Bábí víry byl totiž naplněn v okamžiku, kdy Bahá'u'lláh v roce 1863 oznámil, že On je tím Přislíbeným, Kterého Báb předpovídal.

Bahá'u'lláh o Bábovi napsal:

„To, že tak krátký úsek odděloval toto nejmocnější a nejúžasnější Zjevení od Mého předešlého Projevu, je tajemství, které žádný člověk nemůže odhalit, a záhada, kterou žádná mysl nepochopí.“

„Rci: Nenaslouchali jste Hlasu Volajícího na poušti Bayánu, který vám přinesl radostnou zvěst o příchodu vašeho Pána, Nejmilosrdnějšího? Hle! On přišel v bezpečném stínu Svědectví, oděn nezvratnými důkazy a ti, kdo v Něj opravdu věří, pohlížejí na Jeho přítomnost jako na ztělesnění Božího království. Požehnán ten, kdo se k Němu obrátí, a běda tomu, kdo Ho popře či o Něm pochybuje.“

Shoghi Effendi, Strážce Bahá'í víry vysvětluje:

„Draze milovaní přátelé! Další základní pravdou, kterou Bahá'u'lláhovo Poselství naléhavě vyhláší a na které musí jeho následovníci neústupně trvat, je, že Báb, zahajovatel Bábí zřízení, se naprosto oprávněně řadí k soběstačným Projevům Božím, že byl obdařen svrchovanou silou a pravomocemi a uplatňuje všechna práva a výsady úřadu nezávislého Proroka. To, že se Báb nemá považovat za pouhého inspirovaného Předchůdce Bahá'í zjevení a že v Jeho osobě, jak to On Sám v perském Bayánu dosvědčuje, byl naplněn záměr všech Proroků, kteří přišli před Ním, je pravda, kterou jsem, podle svého názoru, povinen vyložit a zdůraznit.“

Z BÁBOVÝCH SPISŮ

Já jsem ten Prvotní bod, ... z něhož všechny stvořené věci vytvořeny byly ... Jsem Tváří Boha, jejíž nádhera nikdy nemůže zastřená býti, světlo Boha, jehož zář nemůže nikdy uhasnouti... Jsem jedním z podpěrných pilířů Prvotního slova Božího. Kdokoliv Mě rozpoznal, poznal vše, co pravdivé a správné jest, a dosáhl všeho, co dobré a patřičné jest ... Látka, ze které Mne Bůh vytvořil, není prachem, ze kterého byli vytvořeni ostatní. Udělil Mi to, co světaznalí nikdy nepochopí a věrní nikdy neobjev.

Já jsem, Já jsem, Já jsem Přislíbený!

Já jsem Ten, Jehož jméno jste po tisíc let vzývali, při Jehož zmínce jste vstávali, Jehož příchodu svědky toužili jste býti a pro hodinu Jehož Zjevení k Bohu jste se modlili, aby ji urychlil. Vpravdě, pravím, přikazuje se národům Východu i Západu Mé slovo poslouchati a věrnost Mé osobě přísahati.

Kdyby to bylo Naším přáním, ... jest v Naší moci prostřednictvím jediného písmena Našeho Zjevení donutiti svět i vše, co v něm jest, aby pravdu Naší Věci rozpoznal za méně než okamžik.

S každým jedním Prorokem, kterého jsme seslali v minulosti, jsme ustavili samostatnou Smlouvu týkající se „Vzpomínky Boha“ a Jeho Dne. V říši slávy a skrze sílu pravdy jest „Vzpomínka Boha“ a Jeho Den zjeven před zraky andělů kroužících kolem Jeho sídla milosrdenství.

Bayán celou slávu svou odvozuje od Toho, Koho Bůh projeví*. Všechna požehnání necht' připadnou tomu, kdo v Něho věří, a běda tomu, kdo Jeho pravdu odmítá.

[* Ten, Koho Bůh projeví je titul, kterým Báb odkazuje na Bahá'u'lláha]

Jest zřejmé a jasné, ... že cílem všech předchozích Zřízení vydlážditi cestu pro příchod Muhammada, Apoštola Božího, bylo. A tato, spolu s islámským zřízením, za svůj cíl Zjevení veřejně oznámené Qa'imem zas měla. Účelem tohoto zjevení stejně jako těch, jež mu předcházela, příchod Víry Toho, Koho Bůh projeví, podobným způsobem oznámiti bylo. A tato Víra – Víra Toho, Koho Bůh projeví – spolu se všemi předchozími zjeveními má následně za cíl Projev, Jenž po ní následovati má. A toto zjevení, o nic méně než všechna předchozí zjevení, cestu pro zjevení, jež poté následovati má, připraví. Proces východu a západu Slunce pravdy tak do nekonečna pokračovati bude – proces, který začátku nemá a konce míti nebude.

Jest lepší jednu duši vésti než vlastniti vše, co na zemi jest, neboť dokud jest tato vedená duše ve stínu Stromu božské jednoty, tak se bude jí i tomu, kdo ji vede, něžné milosti Boží dostávati, kdežto vlastnictví pozemských věcí v době smrti pomine. Stezka k vedení jest stezkou lásky a soucitu, nikoli síly a nátlaku. Takto Bůh postupoval v minulosti a takto bude postupovat i v budoucnosti! On přiměje toho, koho se Mu zlíbí, vstoupiti do stínu Své milosti. On jest vpravdě Nejvyšším ochráncem, nadevše Štědrým.

Pro žádnou duši úžasnějšího ráje není, nežli býti vystavena Projevu Božímu v Jeho Dni, slyšeti Jeho verše a uvěřiti jim, dosáhnouti Jeho přítomnosti, kterážto není ničím jiným než přítomností Boha, plaviti se po moři nebeského království Jeho libosti a pojísti vybraného ovoce z ráje Jeho božské Jednosti.

Ze všech poct, které jsem složil Tomu, Jenž přijde po Mně, jest tato největší, Mé písemné doznání, že žádná Moje slova Ho přiměřeně popsatí nemohou a žádný odkaz na Něj v Mé Knize, Bayánu, Jeho Věc plně nedoceňuje.

Boha uctívej tak, aby, pokud uctívání tvé tě k ohni zavede, to nikterak zbožňování tvé nezměnilo, a podobně i pokud odměnou tvou ráj bude. Takovéto a pouze takovéto by mělo uctívání býti, jež přísluší jednomu Pravému Bohu. Pokud bys Ho ze strachu uctíval, bylo by to na posvátném Dvoře Jeho přítomnosti nevhodné a za skutek, jenž Jednosti Jeho bytí jsi zasvětil, by to pokládáno býti nemohlo. Anebo pokud by zrak tvůj na ráji spočíval a tys Jej uctíval, a přitom se podobnou nadějí kojil, učinil bys ze stvoření Božího společníka Jeho, nehledíc na skutečnosti, že po ráji lidé touží.

Oheň i ráj se před Bohem sklánějí a koří. Co jest Jeho podstaty hodno, jest uctívati Ho pro Něj Samého, beze strachu z ohně či bez naděje na ráj.

Ačkoliv, když pravé uctívání proneseno jest, věřící před ohněm zachráněn jest a do ráje zalíbení Božího vstoupí, leč motivem skutku jeho by toto býti nemělo. Přízeň a milost Boží nicméně v souladu s nezbytnostmi moudrosti Jeho nevyzpytatelné proudí.

Nejpříjemnější modlitbou jest modlitba pronesena s nejvyšší duchovností a zářící radostí; její prodlužování Bohu milé nikdy nebylo a není. Čím více odpoutaná a čistší modlitba, tím přijatelnější v přítomnosti Boží jest.

Dobře jest tomu, ... kdo upře svůj zrak na Bahá'u'lláhův řád a vzdá díky svému Pánu! Protože On bude zajisté projeven. Bůh to vskutku neodvolatelně nařídil v Bayánu.

Nedbejte svých slabostí a chyb, upřete svůj zrak na nepřemožitelnou moc Pána, svého Boha, Všemohoucího. Nezpůsobil snad v minulých dnech, že Abraham, navzdory Svě zdánlivé bezmocnosti, zvítězil nad Nimrodovými vojsky? Neumožnil snad Mojžíši, jehož jediným společníkem byla Jeho hůl, přemoci faraóna a jeho voje? Neustanovil snad nadvládu Ježíše, chudého a ubohého, jakým byl v očích lidí, nad spojenými silami židovského lidu? Nepodrobil snad barbarské a bojovné kmeny Arábie svaté a přeměňující kázni Muhammada, Svého Proroka? Povstaňte v Jeho jménu, plně v Něho vložte svoji důvěru a buďte ujištěni o konečném vítězství.

Jeden ke druhému láskyplně pozorní buďte, a tím záležitosti své vylepšujte. Naleznete-li mezi sebou někoho, koho žal sužuje, zármutek jeho zažeňte způsobem jakýmkoli, jenž v moci vaší jest, a pokud byste někoho našli, koho chudoba drtí, obohaťte ho, jak jen toho schopni jste. Pokud mezi sebou někoho najdete, kdo poníženy jest, povyšte ho, jak jenom můžete, a pokud někoho naleznete, kdo do nevědomosti zahalen jest, vzdělávejte ho, jak jen vám to schopnosti vaše dovolí. Najdete-li mezi sebou někoho, kdo svobodný jest, podle schopností svých nejlepších mu pomozte se oženiti, v souladu s božským zákonem, a naleznete-li někoho, kdo v tísní jest, klidu mu dodejte prostředkem jakýmkoli, jež v moci vaší jest.... Na druhé pohlížejte očima stejnýma, jimiž na sebe samé pohlížíte.... Jestliže mezi sebou někoho, kdo hladoví, naleznete, vpravdě mu pošlete, jak jen to v moci vaší jest, jídlo způsobem takovým, že srdce jeho zarmouceno nebude, a pokud někoho, kdo šatu postrádá, najdete, šatem ho opatřete tím nejdůstojnějším způsobem, jak jen toho mocni jste. Pročež na sebe a majetky své nehleďte, ale spíše na Boha, Jenž stvořil vás a z království Svého obdařil vás tím, co údělem vašim jest, patřete.

MODLITBY

Patří se, aby služebník po každé modlitbě pokorně poprosil Boha, aby zahrnul jeho rodiče milostí a odpuštěním. Načež se pozvedne Boží volání: „Tisíc po tisíci bude to, cos žádal pro rodiče své, tobě vynahrazeno!“ Požehnaný jest ten, kdo vzpomíná svých rodičů, když důvěrně rozmlouvá s Bohem. Není vpravdě jiný Bůh než On, Mocný a Nejmilovanější.

Je nějaký Vysvoboditel z těžkostí krom Boha? Rci: Chválen buď Bůh! On je Bůh! Všichni jsou Jeho služebníci a všichni se řídí Jeho příkazem!

Ó Pane! U Tebe hledám útočiště své a ke všem Tvým znamením obracím srdce své.

Ó Pane! Ať na cestách či doma, v zaměstnání či v práci veškerou důvěru svou v Tebe vkládám.

Poskytni mi svou postačující pomoc, nechť stanu se nezávislým na všech věcech, ó Ty, Jenž jsi nepřekonatelný v milosti Své.

Věnuj mi můj díl, ó Pane, jak se Ti zlíbí, a dej, ať spokojen jsem s čímkoli, cos pro mne určil.

Tobě náleží neomezená pravomoc přikazovat.

Ó můj Bože, ó můj Pane!

Snažně Tě prosím, odpusť mi, že jsem hledal jiné potěšení než potěšení z lásky Tvé, jinou útěchu než blízkost Tvou, jiné štěstí než spokojenost Tvou či jinou činnost než rozmlouvání s Tebou.

Rci: Bůh postačuje všem věcem a nade všechny věci a nic na nebesích ani na zemi nepostačuje, jen Bůh. Vpravdě, On Sám v Sobě jest Vědoucí, Zachovávající, Všemocný.

Ve Jménu Boha, Pána přemocného majestátu, Ničím Nepřekonatelného. Posvěcen budiž Pán, v Jehož rukou spočívá zdroj vlády. Tvoří, cokoliv se Mu zachce, Slovem Svým „Bud“ a ono jest. Jemu moc svrchované vlády doposud náležela a Jeho navždy zůstane. Mocí příkazu Svého dává vítězství tomu, komu se Mu zachce. On jest vpravdě Mocný, Všemohoucí. Jemu náleží všechna sláva a majestát v království Zjevení a Stvoření a všeho, co se mezi nimi prostírá. On jest vpravdě Mocný, Nade vše slavný. Odevždy byl Zdroj nezdolné síly a zůstane tak navždy. Vpravdě jest On Pán mocný a silný. Všechna království nebe a země jsou Boží a moc Jeho převyšuje vše. Všechny poklady země a nebes a všeho mezi nimi jsou Jeho a ochrana Jeho se prostírá nade vším. On jest Stvořitel nebes a země a všeho, co mezi nimi se prostírá, a vpravdě jest On svědkem všech věcí. On jest Pán Dne zúčtování všem, kdož dlí na nebesích a na zemi a mezi nimi, a v účtování Bůh rychlý jest. Udává míru všem, kdož jsou na nebesích a na zemi a všude mezi nimi. On, vpravdě, jest Nejvyšší Ochránce. V sevření Svém drží klíče nebe i země a všeho mezi nimi. Dary uděluje dle Svého vlastního přání mocí příkazu Svého. Vpravdě Jeho milost zahrnuje vše a On jest Vševědoucí.

Rci: Bůh mi postačuje, jest Tím, Kdo v sevření Svém království všeho drží. Mocí armád Svých nebes i země i všeho, co se mezi nimi prostírá, zprostřed Svých služebníků toho, koho se Mu zlíbí, ochraňuje. Bůh, vpravdě, vše pozorně opatruje.

PŘÍBĚHY RANÝCH BAHÁ'Í VĚŘÍCÍCH

Mullá Husayn

Jak již bylo zmíněno, na začátku 19. století se po celém světě rozšířila vlna očekávání příchodu Mesiáše. V Persii žil muž jménem Siyyid Kázim, který byl jedním z učenců, kteří si byli jisti blížícím se příchodem přislíbeného Božího Posla a své přesvědčení šířili mezi lidmi. Mezi jeho následovníky byl i Mullá Husayn. Když Siyyid Kázim zemřel, vydal se Mullá Husayn se svým bratrem a synovcem v souladu s přáním svého učitele hledat onoho Přislíbeného. V hloubi srdce cítil velmi silnou touhu vydat se do města Šírázu, jako by ho tam přitahoval magnet. Když došli k městu, poslal své společníky hledat nocleh a sám zamířil do města. Před bránou jej oslovil mladý muž v zeleném turbanu. Přivítal ho s neobvyklou vřelostí a laskavostí, jako by se znali a byli dávno přátelé, a pozval ho k sobě domů, aby si odpočinul. Mullá Husayn se omlouval, že jeho přátelé na něj budou čekat. Na to mladík odpověděl: „Přenech je v péči Boží. On je jistě ochrání a postará se o ně.“

Ve skromném domě hostitel sám nalil svému hostu vodu, aby se mohl po cestě umýt a společně se pomodlili. Mullá Husayn opět snažně prosil Boha, aby mu umožnil nalézt Přislíbeného. Dva mladí muži spolu rozmlovali a pili čaj. Asi dvě hodiny po západu slunce řekl hostitel Mullá Husaynovi s velkou láskou a radostí, že On je tím Přislíbeným Božím Poslem, kterého hledá a že Jeho titul je Báb – brána. Mullá Husayn byl tak překvapený, že tomu nemohl uvěřit. Báb mu postupně předložil důkazy, o kterých hovořil Siyyid Kázim. Mullá Husayn stále váhal. Báb na něj pohlédl a pravil: „Nyní je čas, abych zjevil komentář k sůře o Josefovi.“ Tím se splnilo, co přislíbil Siyyid Kázim: „Milovaný v té hodině zjeví komentář k příběhu o Josefovi bez toho, aby o to byl požádaný.“ Báb vzal do ruky pero a s neuvěřitelnou rychlostí zjevil celou první kapitolu komentáře. Mullá Husayn později napsal: „Seděl jsem unesený Jeho kouzelným hlasem a

pronikavou silou Jeho zjevení. Nakonec jsem se zdráhavě zvedl a požádal o dovolení odejít. S úsměvem mě požádal, abych se posadil a pravil: „Odejdeš-li v tomto stavu, každý, kdo tě spatří, si jistě řekne: Tento ubohý mladík přišel o rozum.“ Rozmlouvali spolu celou noc a Mullá Husayn byl překvapený, když uslyšel volání k ranní modlitbě. Než mu Báb dovolil odejít, řekl mu:

„Ó ty, který jsi ve Mě první uvěřil! Vpravdě pravím, Já jsem Báb, Brána Boží, a tys Bábu'l-Báb, brána oné Brány. Na počátku Mne musí osmáct duší spontánně a samo od sebe přijmouti a pravdu Mého Zjevení uznati. Bez upozornění a pozvání musí každý z nich nezávisle hledati, aby Mne našel. A až bude jejich počet úplný, jeden z nich musí vybrán býti, aby Mě doprovázel na Mé pouti do Mekky a Medíny. Tam předám šarífovi Mekky Poselství Boží. Pak se vrátím do Kúfy, kde opět v mešitě onoho svatého města projevim Jeho Věc. Jest tvou povinností, abys společníkům svým nebo jakékoli jiné duši nevyzradil to, co jsi viděl a slyšel.“

Mullá Husayn popisuje zážitek této noci: „Byl jsem oslepený obrovskou nádherou nového Zjevení a přemožený jeho drtivou silou. Nejsilnější byl pocit radosti a síly, který jako by mě proměnil. ... Cítil jsem, že jsem získal takovou odvahu a sílu, že kdyby celý svět, všichni jeho vládcové a obyvatelé povstali proti mně, dokázal bych se sám nebojácně postavit jejich útokům. Vesmír se zdál být jen hrstkou prachu v mé dlani.“

Pokoj v Bábově domě v Širázu v Íránu, kde Báb vyhlásil své Poslání, než byl dům v roce 1979 zničen.

Ṭáhirih

Mezi prvními osmnácti učedníky Bába byla jedna žena. Jmenovala se Ṭáhirih – což znamená „čistá“ a přijala Bába, aniž by se s ním osobně setkala.

Ṭáhirih pocházela ze vznešené rodiny a dostalo se jí vzdělání, což pro ženy v té době bylo velmi neobvyklé. Ṭáhirih byla široko daleko známá svou inteligencí i krásou a mnozí muži byli překvapeni její výřečností a jasnými argumenty. Když se jí dostaly do rukou knihy Siyyida Kázima a jeho učitele Shaykha Ahmada, zažehly v ní plamen touhy dozvědět se co nejvíce o příchodu Přislíbeného Božího Posla. Začala si se Siyyidem Kázimem dopisovat a toužila u něj v Karbilá studovat.

Její rodina však nebyla jejím názorům nakloněna. Otec ostře protestoval proti novým myšlenkám. Ṭáhirih se podařilo otce přesvědčit, aby jí dovolil odejet do Karbilá na pouť. V naději, že ji pouť přivede na ortodoxnější cestu, otec souhlasil. Když Ṭáhirih přijela do Karbilá, dozvěděla se, že Siyyid Kázim před deseti dny zemřel. Její zármutek zmírnila možnost zůstat v jeho domě a prostudovat všechny jeho písemnosti. Všude četla stejný příslib, že se brzy objeví vznešená Osoba - přislíbený Boží Posel.

Ṭáhirih se v Karbilá setkala s Mullá Husaynem a jeho přesvědčení a odhodlání vydat se hledat Přislíbeného v ní zažehly novou naději. Stejně jako Mullá Husayn trávila mnoho času v modlitbách a rozjímání. Jedné noci se jí ve snu zjevil mladý muž, který pronášel nádherné verše. Probudila se s pocitem radosti a jeden z veršů si zapsala.

O nějaký čas později jí přítel přinesl Bábovy spisy. Spočinula očima na jedné stránce a objevila přesně stejná slova, která si zapsala po zmíněném snu. V tu chvíli si s velikou radostí uvědomila, že je Poselství Autora textu pravdivé. Bez meškání Bábovi napsala, že věří, že On je Přislíbeným Božím poslem, jehož příchod předpovídají všechna svatá písmena a kterého lidé

tak dlouho toužebně očekávají.

Přijetím Bábovy víry vyvolala Ṭáhirih vlnu protestů svého otce, strýce, bratrů i manžela. Pro dobré jméno rodiny se ji snažili umlčet, ale Ṭáhirih byla pro novou víru zapálená a veřejně o ní hovořila. Mnozí sdíleli její nadšení a přicházeli za ní ji poslouchat, přijímali novou víru a Bábovo učení se šířilo jako požár. Většina duchovních však toto nadšení vůbec nesdílela, a naopak se snažili různými způsoby Ṭahirih umlčet. Byla opakovaně uvězněná a opět propuštěná, jednou tajně unikla, aby mohla dále šířit Víru, kterou tolik milovala.

Roku 1848 se konala konference ve městě Badasht, které se zúčastnilo asi osmdesát Bábových stoupenců, jejichž cílem bylo oddělit novou víru od islámu jakožto samostatné náboženství a osvobodit Bába z vězení na severu země. První cíl se podařilo uskutečnit, druhý nikoli. Ṭáhirih na tomto setkání, kdy přítomní horlili za úplné odstranění starých náboženských zákonů, tradic a rituálů, učinila velice odvážný krok – uvedla nové učení do reality tím, že na setkání, kde byla jedinou ženou mezi muži, přišla bez závoje, jímž si tehdy všechny ženy v islámské společnosti v přítomnosti mužů zahalovaly tvář. Byl to natolik odvážný krok, že i mnozí přítomní, kteří hovořili o nové době, byli v šoku.

Ṭáhirih byla plná radosti a nadšení z konference v Badashtu a stále horlivěji šířila nové myšlenky. Nebylo možné ji nijak zastavit. Střídaté věznění a šíření nové víry trvaly pár let. Nakonec však úřady ztratily trpělivost a rozhodly se ji umlčet. Byla uvězněna v domě starosty Teheránu a jedné noci v srpnu 1852 byla v zahradě uškrcena. Před svou smrtí pravila ke svým vězňákům: „Můžete mě zabít, kdykoli se vám zachce, ale osvobození žen nezastavíte.“ Ṭáhirih se stala symbolem emancipace žen na východě. Je zajímavé zmínit, že konference v Badashtu se konala v červnu a červenci 1848 a v červenci téhož roku se konala první konference za práva žen ve státě New York v Americe.

Anís

Ve městě Tabrízu žil mladý muž, kterého si bude historie pamatovat pod jeho titulem Anís. Anís se o Bábově Poselství doslechl od Samotného Bába během krátkého období, kdy byl Báb vězněn v Tabrízu. Láska k Bohu roznicená v Anísově srdci byla tak silná, že neměl jinou touhu než potěšit svého Pána. Jeho nevlastní otec, který nechápal velikost této Věci, byl chováním svého syna poplašen a rozhodl se Aníse uvěznit ve svém domě a držet ho pod přísným dohledem. Po dobu několika týdnů trávil Anís celé dny modlitbou a prosil Boha, aby mu dovolil opět dosáhnout přítomnosti Bába. Jednoho dne, když byl pohroužen do modlitby, se mu dostalo neobyčejného vidění, které naplnilo jeho srdce nekonečnou radostí a ujištěním. Ve svém vidění spatřil Bába, jak stojí před ním. Anís se Mu vrhl k nohám a Báb ho oslovil: „Raduj se, blíží se hodina, kdy budu právě v tomto městě zavěšen před očima davu a padnu za oběť palbě nepřítele. Nikoho jiného nežli tebe si nevyvolím, aby se se Mnou podělil o pohár mučednictví. Zůstávej ujištěn, že tento slib, který ti dávám, se splní.“

A tak začal Anís trpělivě čekat. S každým dalším dnem se cítil blíže k dosažení touhy svého srdce a naplnění svého slavného osudu. Pak nadešel den, kdy přivedli Bába znovu do Tabrízu, tentokrát, aby Ho umučili. Když vedli Bába do Jeho vězeňské cely, Anís se prodral davem a vrhl se Mu k nohám. Snažně prosil Bába, aby Mu dovolil Ho následovat, ať půjde kamkoli. Aníse okamžitě zatkli a uvrhli do stejné cely jako Bába.

Večer před Svou mučednickou smrtí strávil Báb ve společnosti Aníse a Svých tří dalších věrných následovníků. Byl plný radosti a mluvil vesele. „Zítřa,“ řekl Svým společníkům, „nastane den Mého umučení. Kéž by teď někdo z vás povstal a vlastníma rukama ukončil Můj život. Raději bych byl zabit rukou přítele než nepřítele.“ Slzy tekly proudem z očí těchto čtyř žalem zmožených mužů, kteří teď byli žádáni o to, aby vlastníma rukama skoncovali se životem svého Milovaného. Neuměli si představit,

že by spáchali tak krutý skutek, i kdyby to bylo přáním Samotného Bába. Pak náhle Anís vyskočil připraven vykonat jakýkoli Bábův rozkaz. Poslušnost svému Milovanému byla pro něho nejposvátnější povinností. „Právě tento mladík, který povstal, aby splnil Mé přání,“ prohlásil Báb, „bude se Mnou snášet mučednickou smrt. Vybírám si ho, aby se se Mnou podělil o její korunu.“

Příštího dne byli Báb a Anís odvedeni na nádvoří kasáren, přivázáni ke sloupu a zastřeleni kulkami ze sedmi set padesáti pušek. Bylo poledne 9. července 1850. Dým z pušek byl tak hustý, že se světlo poledního slunce proměnilo ve tmou. Obě těla byla rozervána početnými kulkami, ale jejich tváře zůstaly takřka netknuty.

„Kdybyste ve Mě bývali uvěřili, ó vzpurné pokolení,“ byla Bábova poslední slova, která k přihlížejícímu davu pronesl, „každý z vás by následoval příkladu tohoto mladíka, který svým postavením stojí nad většinou z vás, a ochotně byste se obětovali na Mé stezce. Přejde den, kdy Mě rozpoznáte, ale v ten den už nebudu s vámi.“

Odkazy:

- Strana 5: Bahá'u'lláh, citovaný Shoghi Effendim v *Bahá'u'lláhův světový řád*
Bahá'u'lláh: *Kitáb-i-Íqán, Kniha jistoty*
Shoghi Effendi: *Bahá'u'lláhův světový řád*
- Strana 6: Báb: *Tablets and Addresses* (Desky a proslovy)
Báb, citovaný Shoghi Effendim v *God Passes By*
Báb: *Excerpts from the Qayyúmu'l-Asmá'*
(Výňatky z Qayyúmu'l-Asmá')
Báb: *ibid.*
Báb, citovaný Shoghi Effendim v *Bahá'u'lláhův světový řád*
- Strana 7: Báb: *Perský Bayán, Váhid IV, kapitola 12*
Báb: *ibid.*, Váhid II, kapitola 16
Báb, citovaný Shoghi Effendim v *Bahá'u'lláhův světový řád*
- Strana 8: Báb: *Perský Bayán, Váhid VII, kapitola 19*
Báb, citovaný Nabílem v *The Dawn-Breakers*
- Strana 9: Báb, citovaný Bahá'u'lláhem v *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*
Báb: *Kitábu'l-Asmá'*
- Strana 10 a 11: Bábovy modlitby

Vydalo Bahá'í informační centrum, o.p.s,
Lucemburská 33, 130 00 Praha 3
email: secretariat@bahai.cz
www.bahai.cz

Prostřednictvím Bahá'í nakladatelství, s.r.o.
Lucemburská 33, 130 00 Praha 3
email: nakladatelstvi@bahai.cz
www.nakladatelstvi.bahai.cz

v Praze 2019

Vydání první

© Národní duchovní rada Bahá'í České republiky 2019
Foto © Bahá'í International Community

